

No te queda otra

Títol original: *Aimons-nous vivants* **Direcció:** Jean-Pierre Améris **Guió:** Jean-Pierre Améris, Marion Michau **País:** França **Durada:** 90 min **Any:** 2025 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Valérie Lemercier, Gérard Darmon, Patrick Timsit, Alice de Lencquesaing... **Música:** Stéphane Moucha **Fotografia:** Pierre Milon **Distribuïdora:** Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 13/03/2026

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

En un tren a Ginebra, la Victoire, una passatgera entremetedora, es creua amb Antoine Toussaint, el seu ídol, una gran estrella de la cançó francesa. Entre ell, que vol posar fi a la seva vida, i ella, desbordant d'energia, la trobada serà explosiva... (FilmAffinity)

CRÍTICA

Que bonica és Ginebra

Després de patir un accident durant un concert a l'Olympia, el cantant septuagenari Antoine Toussaint se sent derrotat, així que decideix posar fi a la seva vida mitjançant el suïcidi assistit a Suïssa. Al tren que el transporta a Ginebra coneix la Victoire, una excèntrica i enèrgica admiradora acabada de sortir de la presó, que li demana que vagi a cantar a l'imminent casament de la seva filla. Aquest gest pot ajudar-la a reconciliar-se amb ella després d'un període complicat.

Jean-Pierre Améris va sorprendre amb *La vida*, del 2001, on el protagonista recuperava les ganes d'aprofitar el temps de vida que li quedava, gràcies als esforços d'una jove voluntària en una residència de malalts terminals. Recupera la temàtica en una cinta molt clàssica, que recorda una mica el **Frank Capra** de *¡Qué bello es vivir!*, però utilitza l'esquema de *La fiera de mi niña*, un home seriós ensopega amb una dona esbojarrada i vitalista, i el xoc de mons es converteix en comèdia amb cor. Tot i que en la seva arrencada sembla una comèdia més, divertida, però per passar l'estona i poca cosa més, aconsegueix transmetre un missatge positiu i humanista, celebrant la vida i l'afecte en totes les seves formes, posant en solfa subtilment l'eutanàsia, i deixant l'espectador amb la sensació que mai no és tard per redescobrir l'alegria de viure.

No pretén sorprendre amb girs argumentals, sinó transmetre una sensació de calidesa i proximitat envers els seus protagonistes, mostrant que fins i tot a la vellesa hi ha espai per a la complicitat, l'amistat i l'amor. Està molt ben triat com a protagonista **Gérard Darmon**, per la seva habilitat per a la comèdia, i perquè físicament sembla un encreuament entre **Serge Gainsbourg** i **Dean Martin**, per la forma de la seva mandíbula, el somriure lleugerament decantat i la mirada una mica sorneguera. Transmet bé la desesperació del seu personatge, però també tendresa. Està millor que mai una altra experta en comèdia, **Valérie Lemercier**, el descontrolat personatge de la qual podria semblar exagerat en mans d'una altra actriu. Entre els secundaris, desborda humanitat **Patrick Timsit**, agent i amic del personatge central.

Resulta una mica insuls el títol espanyol, *No te queda otra*, quan el film en francès té un títol menys burocràtic i més evocador, *Aimons-nous vivants*, una cosa així com "Estimem-nos mentre estiguem vius". Fa referència a una cançó de François Valéry, que sona al llarg del metratge.

Juan Luis Sánchez - decine21.com